

Вступ

Активна життєдіяльність людського суспільства викликає різнобічні зміни в довкіллі. До розвитку промислової цивілізації, до початку XIX століття, забруднення були сильно обмежені за природою, кількістю і поширенню. Зараз до старих проблем додалися нові – хімічні неприродні сполуки, до яких біологічні системи адаптуватися не можуть. За останні роки (20-30 років) синтезовано більше 4 млн нових хімічних сполук. Щорік виробляється близько 30 тис. видів нових хімічних сполук-ксенобіотиків. Виникла необхідність їх оцінки з точки зору безпеки для живих організмів, популяцій організмів і біоценозів.

Екологічна токсикологія – це нова галузь науки про довкілля, яка виникла на етапі усвідомлення людиною необхідності формування знань про коливання і зміни стану місця її існування під впливом величезного числа чужорідних речовин. Вона відноситься до природознавчих галузей медико-біологічних знань, є відгалуженням профілактичної токсикології і займається вивченням пристосування живого до шкідливого впливу навколишнього середовища, яке постійно змінюється. Вивчає і обґрунтовує теоретично, експериментально та клінічно діяльність людства, спрямовує на створення ним для себе такого екологічного оточення, котре в найбільшій мірі відповідає його спадковим та придбаним, біологічним та соціальним потребам і біологічним можливостям адекватного реагування.

Предметом вивчення екотоксикології є властивості токсикантів і їх вплив на світ живої природи та характер патологічних змін у довкіллі шляхом патогенних змін у окремому організмі (тканинах, органах) та співтовариствах. *Об'єкт* вивчення екотоксикології – переважно системи надорганізмового рівня, які піддаються впливу токсикантів.

Основне завдання екологічної токсикології – це розробка теоретичних основ й основних концепцій взаємодії природних екосистем у продуктивній діяльності людини.